

1. Opvoeding is voorbereiding

Wat is eigenlijk opvoeden? Opvoeden, dat wil zeggen: je kind zó vormen, bijsturen, stimuleren, dat het voorbereid is op de toekomst. Je wilt graag dat je zoon of je dochter later goed zijn of haar weg zal vinden. Opvoeding is voorbereiding. Voorbereiding op de positie die je later zult krijgen.

En nu is de vraag: wat is de toekomstige positie van David? Waarop moet je hem nu voorbereiden? Tja... wat hij zal gaan worden, dat weet je nog niet. Pilot misschien. Maar eigenlijk is dat niet eens de belangrijkste vraag: wat zijn positie in deze samenleving wordt. De vraag is: wat is zijn uiteindelijke bestemming? En

precies dáárover hebben we uit de Bijbel gelezen, Openbaring 22. De bestemming waarvoor David gemaakt is door zijn hemelse Vader, de bestemming waarvoor u geschapen bent door uw God, de bestemming waarvoor jij geweven bent in de handen van je Heer, dat is het Nieuwe Jeruzalem! Niets minder dan dat! Dat nieuwe Jeruzalem, waarover we al hebben gezongen, Psalm 87, die stad waar God wil wonen bij de mensen, waar Hij open hof houdt, dát is het doel van ons leven! Niets minder! Het is Pasen geweest! Jezus is opgestaan! Hij heeft het laten zien: dwars dóór de dood heen gaat God Zijn weg. En wie gelooft in Jezus Christus, mag mét Hem mee, door de dood heen, naar het nieuwe leven, het eeuwige leven!

Je kind opvoeden, dat betekent dus niet: je kind voorbereiden op een plaats bij Ernst en Young, of bij de ING, of bij de Belastingdienst, of bij de KLM. Daar is allemaal niks mis mee, maar als je opvoeding alleen maar dáárop gericht is, dan is het een armzalige opvoeding. Je kind opvoeden, dat wil zeggen: je kind zicht geven op het nieuwe Jeruzalem! En op de weg daarheen, de weg door deze wereld, natuurlijk. Maar altijd in het licht van die eeuwigheid. En eigenlijk is ons hele leven zo'n stuk opvoeding. Voorbereiding. Het is God Zelf die ons voorbereidt, door de woorden van de Bijbel, en in de kerk mogen we elkaar opscherpen, bemoedigen, aanvuren, richting wijzen.

2. Hoe bereid je je voor op het Nieuwe Jeruzalem?

Hoe gaat dat dan concreet? Nou, neemt u het bijbelstukje er maar bij, dan lopen we het gewoon langs. Johannes, de leerling van Jezus, schrijft vanaf het vorige hoofdstuk, hoofdstuk 21, over het nieuwe Jeruzalem.

En dan staat er in Openbaring 22: 'En hij toonde mij een rivier van water des levens, helder als kristal, ontspringende uit de troon van God en van het Lam.' Wat betekent dat nou voor je opvoeding? Dat je dát meegeeft aan je kind, en dat wij dat meegeven aan elkaar, als gemeente: er is áltijd een bron waaruit je kunt putten. Je leven hoeft nooit droog te staan. Je hoeft dus ook nooit wanhopig te zijn. Door het Lam, door Jezus Christus, kun je altijd bij God terecht. En Hij geeft zuiver water, helder als kristal. Wil je erop voorbereid zijn, om daar te leven, in Gods nabijheid, bij dat kristalheldere water? Laat dan je leven hier ook kristalhelder zijn. Zonder leugen, zonder bedrog, zonder geniepigheid. Kom met alles in het licht, en laat de stroom van Gods heldere water je leven zuiveren,

reinigen! De doop is daar een teken van: Gods zuivere water, dat je leven schoonwast.

We lezen verder: 'Midden op de straat van de stad en aan weerszijden van de rivier staat het geboomte van het leven, dat twaalfmaal vrucht draagt, iedere maand zijn vrucht gevende; en de bladeren van het geboomte zijn tot genezing der volkeren.' Wij leven toe naar een stad waarin

altijd voedsel is. Een stad waar genezing is van alle ziekten. Wat betekent dat? Dat houdt in dat hiér, op deze wereld, honger voorkomt, en ziekte, maar dat uiteindelijk, in Gods aanwezigheid, alles goed zal zijn. Als wij elkaar opvoeden met de gedachte: 'Geloof maar in God, dan komt alles goed! Dan worden al je problemen opgelost', dan bouwen we de frustratie en de teleurstelling en de bitterheid al in. Nergens in de Bijbel staat dat God al

onze problemen oplost. Integendeel! Wat zegt de Here Jezus? 'In de wereld zult gij verdrukking lijden, maar hebt goede moed! Ik heb de wereld overwonnen!' (Johannes 16: 33). Dáár is het geboomte van het leven. Dáár is genezing voor alle volken. Ze kunnen je als christen in een hoek drijven, ze kunnen je belachelijk maken of je lichaam vermoorden, maar de hoop in je hart, die kan niemand wegnemen, niemand!

Hoe gaat Johannes verder? 'En niets vervloekts zal er meer zijn.' Al datgene waar Gods vloek op rust, de zonde, het kwaad, datgene wat mensen uit elkaar drijft. Het zal er niet meer wezen! En als wij ons willen voorbereiden op die toekomst, dan nemen we daar nú al afstand van. Radicaal! Afstand van haat en nijd, en wrok, en bitterheid. Als wij hier geen vrede met elkaar willen sluiten, als wij hier de wrok maar lekker koesteren, wat moeten we dáár dan doen?! 'Niets vervloekts zal er meer zijn.' Ik sprak een consultant, een bedrijfsadviseur, die tegen me zei: 'Vrijwel alle problemen in bedrijven zijn GSM-problemen. Mensen die niet goed omgaan met geld, met seks en met macht.' We weten allemaal welke valkuilen er liggen op die vlakken. Als je nu dáárop voorbereid wilt zijn, zorg dan hiér voor zuiverheid!

'Niets vervloekts zal er meer zijn. En de troon van God en van het Lam zal daarin zijn en Zijn dienstknechten zullen Hem vereren, en zij zullen Zijn aangezicht zien...' Vreemd, moet u eens kijken: 'De troon van God en van het Lam zal daarin zijn en Zijn dienstknechten zullen Hem vereren...' 'Hem' staat er, niet 'Hen'. God en het Lam, de Vader en de Zoon, de Schepper en Jezus Christus, ze zijn één! En díé God, die zullen wij zien, oog in oog. Wat een ontmoeting! Onvoorstelbaar! Op die ontmoeting voorbereid zijn, zó dichtbij, oog in oog, wat vraagt dat van ons? Dat vraagt van ons, dat we Hem nu al zoeken in ons gebed, in de woorden van de Bijbel, in stille aanbidding. In die ontmoeting met God, in het onderhouden van de relatie, ga je er steeds meer naar verlangen om Hem te zien, inderdaad, oog in oog! Wat zal het mooi wezen! Wat een dag zal dat zijn!

3. Wat betekent dat, 'Zijn naam op je voorhoofd'?

'En', schrijft Johannes dan, 'Zijn naam zal op hun voorhoofden zijn.' Wat bedoelt hij daarmee? Bijbeluitleggers wijzen op allerlei verschillende achtergronden, en ik denk dat die allemaal wel een rol spelen. In de antieke wereld was het bijvoorbeeld gewoonte om **slaven een brandmerk** te geven. Of een tatoeage,

soms op hun voorhoofd. Met de naam van de eigenaar. Ongetwijfeld hebben de eerste lezers van het boek Openbaring, de eerste christengemeenten in Klein-Azië, wat nu Turkije is, daaraan gedacht. Een merkteken op je voorhoofd! Dat betekent: 'Van wie ben jij?' In het boek Openbaring hebben hele volksmassa's aan hun voorhoofd het teken van het beest. Het beest, dat is de antichrist, dat is de macht die zich verzet tegen God en tegen Christus. Maar de verzegelden hebben een ander teken. Zij hebben Gods naam op hun voorhoofd. Als een merkteken: 'Ik hoor bij Hem!'

Er is nog een andere achtergrond. Als Joden gaan bidden, doen ze **gebedsriemen** om, om hun arm en om hun hoofd. En op het voorhoofd zit dan een doosje met een briefje erin, waarop de kernbelijdenis van Israël staat. 'Hoor, Israël: de HERE is onze God; de HERE is één!' Dat is die kernbelijdenis. En dan zegt God: 'Wat ik u heden gebied, zal in uw hart zijn, gij zult het uw kinderen inprenten en daarover spreken, wanneer gij in uw huis zit, wanneer gij onderweg zijt, wanneer gij nederligt en wanneer gij opstaat. Draag ze als een teken om uw arm en als een band op uw voorhoofd.' (Deuteronomium 6: 6-8). Daar komen die gebedsriemen vandaan. Een teken aan je voorhoofd! Gods woorden, die bepalen wie je bent, en hoe je leeft, die tekenen jou!

Maar het gaat nog verder. De **hogepriester** in Israël, zo lezen we in Exodus 28: 36, die had een **gouden plaat**, bevestigd aan zijn tulband, op zijn voorhoofd, met daarop de tekst: 'Heilig voor de HERE'. En die hogepriester was de vertegenwoordiger van het hele volk. U voelt wel, zo krijgt die tekst: 'Zijn naam zal op hun voorhoofden zijn' steeds meer betekenis. Ik ben van Hem! Hij is Eén, uniek, Hij is de enige! Zijn geboden bepalen mijn leven. En ik ben voor Hem heilig, dat wil zeggen: apart gezet, aan Hem toegewijd.

Maar de bijbelse achtergrond reikt nóg verder. In **Ezechiël 9** ziet de profeet Ezechiël een visioen over Gods oordeel. Gods oordeel over Zijn eigen volk Israël, want u moet niet denken dat God Zijn eigen volk voortrekt. God trekt niemand voor, alleen: Hij heeft dát volk gekozen om via dat volk de wereld te bereiken. En in Ezechiël wordt dan eerst de heiligheid van God getekend. God zal gaan straffen, want Israël heeft zwaar gezondigd. Het oordeel zal vreselijk zijn. Máár: voordat God Zijn oordeel gaat uitvoeren, stuurt Hij een man op pad, een man, gekleed in een linnen mantel. En nu lees ik voor: Ezechiël 9: 4: 'En de HERE zeide tot hem: Trek midden door de stad, midden door Jeruzalem, en maak een teken op de voorhoofden der mannen die zuchten en kermen over al de gruwelen die daar bedreven worden.' De man met de linnen mantel gaat door de stad. Hij tekent de mensen die trouw zijn gebleven aan God. Daarna komt Gods oordeel. Onder dat oordeel blijft niemand gespaard, behalve al diegenen, die een teken hebben, een teken aan hun voorhoofd. Dat teken aan het voorhoofd, dat is een reddend teken! Dat teken, daardoor krijg je het leven! En misschien vraagt u zich nu wel af: 'Wat voor teken zou het geweest zijn, in dat visioen?' Weet u wat er letterlijk staat? Die man met de linnen mantel, die moet een Hebreeuwse letter schrijven op die voorhoofden, een tau. In onze vertaling staat dat hij een 'teken' moet aanbrengen, maar er staat: een tau. Dat is de laatste letter van het Hebreeuwse alfabet. Die tau, die lijkt een beetje op een omgekeerde hoofdletter R. Maar weet u

hoe de tau werd geschreven in het oud-Hebreeuws? Als een kruis! Ja, echt! Als een kruis. Soms rechtop, soms schuin. Rechtop kennen we dat kruis allemaal. Het kruis van Golgotha. En schuin? Schuin is het de Griekse letter chi, de ch, de eerste letter van 'Christos', Christus. Moet u nagaan: Ezechiël leefde in de zesde eeuw vóór Christus. Hij beschrijft het oordeel van God. En wie blijven gespaard? Mensen met een kruis op hun voorhoofd! Als je hoort bij de Here Jezus Christus, als je gelooft in Hem, dán is er eeuwig leven! Dán alleen!

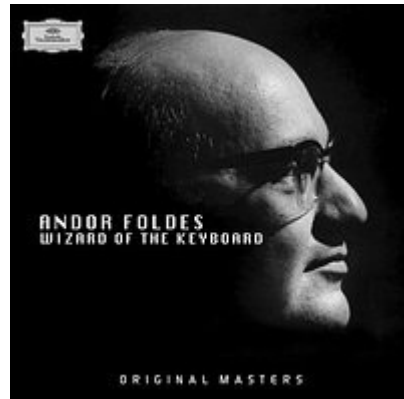
Vindt u het niet indrukwekkend? Al die symboliek uit het Oude Testament, de gebedsriem, de gouden plaat op het voorhoofd van de hogepriester, en het kruis als symbool van redding in Jeruzalem, al die symboliek komt hier samen, in Openbaring 22: 'Zijn naam zal op hun voorhoofden zijn'.

David opvoeden, dat betekent: David herinneren aan de naam, geschreven op zijn voorhoofd. Geschreven met het water van de doop. Hoe meer David dat beseft, dat hij getekend is met de naam van zijn God, hoe meer hij voorbereid is op het Nieuwe Jeruzalem. En hoe meer hij voorbereid is op het Nieuwe Jeruzalem, hoe gelukkiger hij zal zijn als mens op deze wereld. Want dan weet hij van de bron die altijd stroomt, en van de genezing die wacht. Dan

weet hij van de ontmoeting die komt, oog in oog.

4. Een kus van Jezus Christus

'Zijn naam op je voorhoofd'. Andor Foldes werd geboren in Hongarije in 1913. Hij had een bijzonder talent als pianist. Toen hij 16 jaar was, was hij al beroemd. En toch,

toch was hij zenuwachtig, enorm gespannen, want de beroemde Emil von Sauer zou naar Boedapest komen en hij wilde naar Andor Foldes komen luisteren. Von Sauer was een grootheid, en hij was de laatst overlevende leerling van Franz Liszt. Andor Foldes ging voor hem spelen, met zweet in zijn handen. Toen hij stopte, kwam Von Sauer naar hem toe, hij boog zich naar hem over en gaf hem een kus op zijn voorhoofd.

'Zoon', zei Von Sauer, 'toen ik zo oud was als jij begon ik als leerling van Franz Liszt. Na de eerste les gaf hij mij een kus op mijn voorhoofd. Hij zei: "Jongen, zorg goed voor deze kus. Ik kreeg hem van Ludwig von Beethoven, nadat hij mij voor het eerst hoorde spelen." Die kus van Liszt heb ik al die jaren bewaard als een heilige erfenis, tot de dag dat ik iemand zou ontmoeten die ik hem kon doorgeven. Dat kon ik, vandaag, aan jou.'

Vanmorgen kreeg de kleine David van der Mey een kus mee, een kus op zijn voorhoofd, een heilige erfenis, een kus van Jezus Christus. Water als kristal. Een naam in de vorm van een kruis. En als u gedoopt bent, als jij gedoopt bent, beseft het dan: je bent getekend, getekend met het kruis. En als je nog niet gedoopt bent, leef er dan naartoe! Je bent gekocht, je bent betaald met bloed! God zegt: 'Ik heb je bij je naam geroepen, je bent van Mij.' Zijn naam op je voorhoofd. Beseft het! Leef erúit en leef ernáár, en vind het diepste geluk! Amen.